

Varázslat zenében és prózában

Kávéházi muzsikaként hirdették, de különleges élmény lett belőle, ami szinte már természetes, ha tudjuk, hogy a Várnagy család muzsikájáról van szó. Nemzeti ünnepünk, október 23-ika estjén a Tessedik Múzeum nagytermében gyülekezett a közönség, hogy tanúja legyen Várnagy Mihály, hegedű és brácsaművész, Czettner Vera, hegedűművész, Simkó Várnagy Mihály, cselőművész és Simkó Várnagy Judit különleges koncertjének, mellyel a régi kávéházak szellemiségét idézték meg zenében, versben és prózában. Simkó Várnagy Judit kitűnően

összeválogatott irodalmi művekkel tarkította, színesítette a szintén ízléssel megkomponált zenei műsort. A ritkán hallható összetételű – hegedű, brács, cselő – kamaraegyüttes előadásában igazi bravúrdarabok is felsendültek, a közönség pedig lelkes tapsal és olykor még lelkesebb ovációval köszönte meg az élményszámba menő koncertet. A koncert végén Czettner Vera megköszönte mindenkinek, hogy időt szakított kávéházi muzsikájukra, s kérte, hogy a szokásos szarvasi nyári zenei táborukat támogassák, ha arra érdemesnek tartják.

Bérleti hangversenyek Szarvason 2010/2011

2010. november 16.

Szolnoki Bartók Béla Kamarakórus

Szólót énekel: Somogyi Gabriella, Szatmári Beáta, Boda Beáta és Turi Melinda
Zongorán közreműködik: Fazekas Zsuzsa
Vezényel: Molnár Éva

Műsor:

F. Schubert: Psalm 23.
R. Schumann: Részletek a „Gesänge” kötetből

G. Holst: Ave Maria
G. Rossini: La Fede, La Speranza, La Carita
B. Britten: Ceremony of Carols

2011. január 18.

Varga Zsolt klasszikus gitárestje

Közreműködik: Lévai Enikő – ének

Műsor:

H. Villa-Lobos: Prelüd, No.1
Etüd, No.1, No.6

F. Schubert: Ständchen
I. Albéniz: Legenda a Spanyol szvitből
M. Giuliani: Ombre amene

Három virágének a 19. századból

F. Tarréga: Gran Jota
F. Schubert: Die Nacht
Három dél-amerikai tánc
A. Cano: El delirio
J. Jovicic: Macedón rapszódia
F. Schubert: Ave Maria

2011. március 8.

Trio Duecento Corde

Fischer Annie ösztöndíjas

(Tallián András – hegedű, Nagy Ibolya – cselő, Szabó Ferenc János – zongora)

Műsor:

Liszt F.: Tristia – Obermann völgye
Gyászgondola
Elfelejtett románc
XVI. magyar rapszódia
Orfeusz
Pesti karnevál

2011. április 19.

Győri – Madaras Duó

(Győri Noémi, Fischer Annie ösztöndíjas – fuvola, Madaras Gergely – fuvola)

Műsor:

G. Ph. Telemann: e-moll duó
W. A. Mozart: Részletek a Don Giovanni című operából
Hollós Máté: Flautinvenzioni
W. Fr. Bach: f-moll duett, No.6
F. Kuhlau: E-dúr duó, op.102, No.2

Bérletek válthatók a Chován Kálmán Művészeti Alapiskolában és a Tessedik Sámuel Múzeumban

Képeslap Rouenből

Franciaország egyik legjelentősebb történelmi városa. Valamiféle ódon szépség, intelligencia, francia rebelliség süt a falakból, épületekből. Ez már Normandia, közel Angliához és a tengerparthoz, tengermosta hideg város, francia halászelekekkel, második világháborús francia ellenállók már elmosódott, de mégis a megtörténtesre és az örök memento-ra felhívó emléktábláival.

Sokat megélt város. Mégis, az ezredforduló után néhány évvel már csendes. Téleleji hangulatban, ragyogva éli karácsony előtti csodálatos napjait.

Egy férfi lép be a postahivatalba. Első látásra szinte kortalan. Modern öltözetű, mely inkább középkorúnak láttatja. Ezt segíti könnyed járása, szemüvege alól kivillanó halványkék nézése. Az arca zárt, de időnként a gondolataiban állandóan vele lévő felvillanó emlékei néhány pillanatra megnyitják. Ez békét, talán még mélyről fakadó érzéseket sejtet, mely dacolva a mögötte eltelt fél évszázaddal, valamiféle macaks boldogságvágyat tükröz, amely nem vágy, inkább biztos tudat, melyet finoman tudatni szeretne, úri módon, de erős szenvedélytől körülölelve.

A postahivatalnok express levelet vesz fel, még újév előtt, hogy odaérjen, hogy fél Európát átszelve Valaki elvassa még. Fontos ez neki, ezért izgott. Érdeklődik – de mivel franciatudása nem olyan jó, így angolul kérdez, mivel ezt a nyelvet jól beszéli, hiszen évtizedek óta ott él, de ez sem győzi meg a hivatalnokot angol állampolgárságról és ez nem is csoda, hisz magyar ő a Tiszántúlról. Milyen különös. Senki sem tudja, hogy ezt a levelet feladta. Ez ugyanis nem szokványos újévi gratuláció. Sokkal mélyebb annál. Ezt a rövid, néhány szinte hétköznapinak tűnő sort fél évszázad emlékei kísérik, színezik és ettől válik hitelessé.

Milyen furcsa az egész, fel nem fogható, hogy ez a férfi aki Rouenban itt férjhezment lányánál karácsonyol, ahogy írja a lapot, Magyarországra emlékezik, egy Nőre, aki felnőtt gyermekei mellett szinte lány maradt, aki ott volt nyaranként az alföldi tanyasi iskolában, és akihez sajnos az életét nem tudta hozzákötni. Szereti élete magas szintjét, mégis neki az öröm ez a délután volt, december 21., amikor könnyed léptekkel a posta felé sietett, hogy feladja néhány sorát annak, akinek ezzel örömet akart szerezni. A roueni városképet ábrázoló kártyára, sorai közé férfias érzelmeit, szívét rajzolja, úgy, ahogyan csak ő tudja.

Schné Bolla Magdolna

